

er Grund for ham til ikke længer at beholde dette sit Sæde, Sagen forelægges for Indenrigsministeren. Jeg kan ikke see, at den Omstændighed, at Vedkommende en kort Tid har siddet i Amdsraadet og derpaa finder sig besgjiet til at forlange sig fritaget for denne Post, er saa forskjellig fra det Tilfælde, at Nogen, paa hvem der er faldet Valg, men som endnu ikke har taget Sæde i Amdsraadet, fremkommer med Undskyldning for at modtage Valget, at der deri kan hentes nogen Grund til at opstille forskjellige Regler med Hensyn til, hvorvidt Amdsraadets Afgjørelse skal være endelig eller ikke. Det forekommer mig, at den Regel, som bør følges i disse Tilfælde, og som bør være fælles for dem begge, helst bør være den, at Sagen kan indbringes for Indenrigsministeren. — Ved § 43 har jeg kun een Bemærkning at gjøre, der er foranlediget ved en Sammenstilling med §§ 12 og 13. Naar Formanden bestemmer Dagen for Møderne, saa maa det vistnok antages, at han ogsaa bestemmer Tiden, og jeg har idetmidste ikke lagt Mærke til, at der for Amdsraadets Vedkommende findes nogen anden Bestemmelse; men, sammenligner man Bestemmelsen i § 43 med §§ 12 og 13, der handle om Sognecommunernes Møder, saa finder man der, at Formanden nok bestemmer Dagen for Sogneraadets Møder, men at det er Sogneraadet selv, der bestemmer Tiden for Mødernes Afholdelse. Der er saaledes, naar man sammenligner Sprogbrugen i Lovforslagets forskjellige Paragrapher, en Betydningstilstand, som det vistnok ikke har været Meningen at opstille. — Med Hensyn til § 46 har min ærede Sidemand (Ussing) allerede fremhævet, at den meget bestemt trænger til en klarere og tydeligere Affattelse. Hvad jeg navnlig savner i den, er en Bestemmelse om, at Amdsraadet i fornødent Fald ikke blot kan gjøre Ansvar gjældende, men ogsaa virkelig kan faae den Ting udført, som skal udføres. Det er isvrigt muligt, at det Endringsforslag til Paragraphen, som er stillet af min ærede Sidemand, maaskee til 3die Behandling kan trænge til endnu nogle nærmere Bestemmelser, idet det ikke blot kommer an paa, at Sogneraadet ikke foretager ulovhjemlede Udgifter, eller at det ikke i andre Retninger overskrider sin Myndighed, men det

kommer væsentligt ogsaa an paa, at det ikke forsømmer sin Pligt. Dette skal jeg imidlertid i dette Dieblil ikke gaae nærmere ind paa. — Hvad jeg derimod meget maa bede den høitærede Minister om at overveie, er de i §§ 46 og 47 brugte skarpe Udtryk med Hensyn til Communernes indbyrdes Forhold og deres Forhold til Indenrigsministeren. Det er nemlig i § 47 skarpt udtalt, at Amdsraadet uden højere Stadsfæstelse tager Bestemmelse om alle under samme hørende Forvaltningsanliggender, alene med de i denne Lov nævnte Undtagelser, og i § 46 hedder det, at Amdsraadet afgjør de Spørgsmaal og træffer de Foranstaltninger, der i denne Lov ere det overdragne med Hensyn til Sognecommunerne. Her er paa en mærkelig Maade Ordene „denne Lov“ stillet i Modsetning til andre Love; jeg behøver kun at nævne en eneste Lov, som vil være alle de ærede Medlemmer nærværende, for at Betydningen af det Spørgsmaal, som disse Udtryk fremkalder, strax kan træde klart frem. Jeg sigter nemlig til det nyligt vedtagne Forslag til en ny Veilov. Det kan dog umuligt være Meningen, at den Myndighed, som der i det nævnte Lovforslag er givet Amdsraadet, skulde være hævet ved nærværende Lovforslag, forsaavidt den er i Strid med samme, eller jeg vil hellere sige, forsaavidt den ikke er hjemlet ved samme. Forholdet har jo tidligere været et ganske andet. Dengang stillede Sagen sig saaledes, at Amdsraadet kun havde den Myndighed, som Anordningen af 13de August 1841 udtrykkeligt havde givet det; nu vender man jo derimod Forholdet aldeles om, saaledes at Indenrigsministeren ikke beholder anden Myndighed tilbage end den, der udtrykkeligt tillægges ham; men det er da klart, at man ved Affattelsen af Lovforslaget maa være meget varsom og forsigtig, varssommere, end det forekommer mig, at man har været det. — I § 48 kommer blandt andet det samme Tidsspørgsmaal frem, som jeg før tillod mig at nævne ved den anden Paragraph. — I § 53 kommer ligeledes et lignende Spørgsmaal frem, som jeg tidligere har tilladt mig at berøre. Jeg skal imidlertid indskrænke mig til blot at antyde dette, for at opholde Thinget saa kort som muligt. — Jeg